29/08/2026

Η συγκίνηση του Πατριάρχη Αλεξανδρείας στη Χίο: «Μία αγκαλιά, μία αγάπη, μία ελπίδα»

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Με μια θερμή εκδήλωση τιμής στο Καστέλι το βράδυ της Παρασκευής 28 Αυγούστου 26 η Περιφέρεια Β. Αιγαίου υποδέχθηκε τον Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής Θεόδωρο Β στα πλαίσια των εκδηλώσεων του 5ου Πολιτιστικού Φεστιβάλ Χίου.

Βαθιά συγκινημένος, ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β’ μίλησε για το παιδικό του όνειρο να βρεθεί στη Χίο, την καθημερινή μάχη της ιεραποστολής και τα παιδιά της Αφρικής που αποτελούν, όπως είπε, τη μεγαλύτερη παρακαταθήκη της διακονίας του.

Τη βαθιά συγκίνησή του για την πρώτη παρουσία του στη Χίο, συνδέοντας το ιστορικό νησί με την Αλεξάνδρεια, την Αφρική αλλά και με το πολυετές ιεραποστολικό του έργο, εξέφρασε ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής Θεόδωρος Β΄, κατά την ομιλία του στο πλαίσιο της τιμητικής εκδήλωσης που διοργάνωσε προς τιμήν του η Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου, στο πλαίσιο του 5ου Φεστιβάλ Χίου.

Από τις πρώτες κιόλας αναφορές του, ο Πατριάρχης Θεόδωρος Β΄ έδωσε έναν έντονα προσωπικό τόνο στην παρουσία του, μιλώντας για την πρώτη του επίσκεψη στο νησί και για ένα όνειρο που, όπως ανέφερε, τον συνόδευε από τα παιδικά του χρόνια.

«Βρίσκομαι για πρώτη φορά στη Χίο και το όνειρό μου το παιδικό γίνεται πραγματικό», ανέφερε εμφανώς συγκινημένος, ευχαριστώντας για την πρόσκληση και για την απόφαση της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου να αφιερώσει μέρος του Φεστιβάλ Χίου στην Αίγυπτο και στο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής.

Από την Αλεξάνδρεια στη Χίο

Με αφετηρία την Αλεξάνδρεια, την οποία παρουσίασε ως ένα από τα ιστορικά λίκνα του Χριστιανισμού και της θεολογίας, ο Θεόδωρος Β΄ έκανε μία αναδρομή στη μακραίωνη διαδρομή του Πατριαρχείου, από την ίδρυσή του από τον Απόστολο και Ευαγγελιστή Μάρκο μέχρι τη σημερινή παρουσία του σε ολόκληρη την αφρικανική ήπειρο.

Υπενθύμισε ότι στην πνευματική δικαιοδοσία του Πατριαρχείου υπάγεται ολόκληρη η Αφρική και αναφέρθηκε στη διαδοχή των προκατόχων του στον Αποστολικό Θρόνο, καθώς και στις μεγάλες μορφές που σημάδεψαν την ιστορική πορεία της Εκκλησίας της Αλεξάνδρειας.

Η ιστορική αναφορά, ωστόσο, αποτέλεσε κυρίως το υπόβαθρο για να φθάσει ο Πατριάρχης στο σήμερα και στην καθημερινότητα της ιεραποστολής. Περιέγραψε έναν χώρο στον οποίο η Εκκλησία δεν καλείται μόνο να κηρύξει, αλλά να βρίσκεται δίπλα στον άνθρωπο που πεινά, διψά, ασθενεί, στερείται μόρφωσης ή αναζητά προστασία.

«Το πλήρωμα πεινά και διψά για δικαιοσύνη»

Ιδιαίτερη βαρύτητα είχε η αναφορά του στις κοινωνικές διαστάσεις της παρουσίας του Πατριαρχείου στην Αφρική. Ο Θεόδωρος Β΄ περιέγραψε την ιεραποστολή ως μία διαρκή διακονία προς τον άνθρωπο, ανεξαρτήτως καταγωγής, γλώσσας ή φυλής.

Μίλησε για την ανακούφιση όσων βρίσκονται σε ανάγκη, τη στήριξη ορφανών παιδιών, τη βοήθεια ασθενών, την ύδρευση περιοχών που στερούνται βασικών υποδομών, τη μόρφωση απροστάτευτων παιδιών, την παροχή καταφυγίου στους διωκόμενους και τον αδιαπραγμάτευτο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Στην ομιλία του σημείωσε χαρακτηριστικά ότι το ποίμνιο της Αφρικής «πεινά και διψά για δικαιοσύνη», δίνοντας μέσα σε ελάχιστες λέξεις το κοινωνικό και ανθρωπιστικό περιεχόμενο που ο ίδιος αποδίδει στην αποστολή του Πατριαρχείου.

Περισσότερα από τριάντα πέντε χρόνια παρουσίας στην αφρικανική ήπειρο έχουν επιτρέψει στον Θεόδωρο Β΄ να γνωρίσει από κοντά τις μεγάλες αντιθέσεις της, τις ανάγκες των ανθρώπων της αλλά και τις προσδοκίες των τοπικών κοινωνιών. Στην ομιλία του έκανε λόγο για μία αποστολή που δεν περιορίζεται στον λόγο, αλλά μεταφράζεται σε σχολεία, εκπαιδευτήρια, ιδρύματα, ορφανοτροφεία, έργα ύδρευσης, κέντρα κοινωνικής φροντίδας και μία καθημερινή προσπάθεια έμπρακτης συμπαράστασης.

«Να καταγραφώ στις καρδιές των μικρών παιδιών»

Η πλέον προσωπική αποστροφή της ομιλίας του ήρθε όταν ο Προκαθήμενος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας μίλησε για το αποτύπωμα που ο ίδιος θα ήθελε να αφήσει πίσω του.

Μακριά από τίτλους, αξιώματα και ιστορικούς χαρακτηρισμούς, προσδιόρισε ως πραγματικό μέτρο της διακονίας του τη θέση που μπορεί να έχει στην καρδιά ενός παιδιού το οποίο συνάντησε στον δρόμο της ιεραποστολής.

«Αγαπητοί μου, δεν επιθυμώ να καταγραφώ στην ιστορία ως ο θεολόγος, ο καταξιωθείς ή χαρισματικός Πρωθιεράρχης. Επιθυμώ να καταγραφώ στις καρδιές των μικρών παιδιών που συναντώ κάθε ημέρα», ανέφερε, σε μία από τις πλέον φορτισμένες στιγμές της ομιλίας του.

Η συγκεκριμένη αναφορά συμπύκνωσε ουσιαστικά και το μήνυμα που επιχείρησε να μεταφέρει από τη Χίο: ότι η πραγματική αξία της εκκλησιαστικής διακονίας δεν

βρίσκεται στον τίτλο αλλά στην παρουσία δίπλα στον άνθρωπο και ιδιαίτερα δίπλα σε εκείνον που βρίσκεται σε ανάγκη.

Οι ιστορικοί δεσμοί Χίου και Πατριαρχείου Αλεξανδρείας

Ξεχωριστή θέση στην ομιλία είχε και η σύνδεση της Χίου με το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας.

Ο Θεόδωρος Β΄ αναφέρθηκε στον Απόστολο Μάρκο, στον Άγιο Ισίδωρο, στην Αγία Μαρκέλλα, καθώς και στις χιακές αδελφότητες που δραστηριοποιήθηκαν στην Αφρική, πριν σταθεί στην ιδιαίτερη ιστορία του Γεωργίου Στραβελάκη Χαλκιά, με καταγωγή από τα Καρδάμυλα.

Όπως ανέφερε ο Πατριάρχης, ο Γεώργιος Στραβελάκης Χαλκιάς, μετά την Καταστροφή της Χίου, βρέθηκε στην Τύνιδα, όπου έλαβε το όνομα Μουσταφά Χαζνατάρ και έφθασε σε υψηλά αξιώματα. Σύμφωνα με την αφήγηση του Πατριάρχη, δεν λησμόνησε την ελληνική και χριστιανική καταγωγή του και προσέφερε έκταση γης, στην οποία ανεγέρθηκαν εκκλησία και στη συνέχεια κτήρια της ελληνικής κοινότητας.

Η αναφορά αυτή λειτούργησε ως ένας ακόμη κρίκος στη διαχρονική σχέση της Χίου με τον Ελληνισμό της Αφρικής και την Εκκλησία της Αλεξάνδρειας.

Το συγκινητικό αντίο στη Χίο

Η μεγαλύτερη συγκινησιακή φόρτιση ήρθε λίγο πριν από το τέλος.

Ο Θεόδωρος Β΄, αφήνοντας πίσω το ιστορικό και θεολογικό μέρος της ομιλίας του, μίλησε πλέον σαν ο ιεραπόστολος που γνωρίζει ότι, μετά τις τιμές και τις εκδηλώσεις, θα επιστρέψει ξανά στην καθημερινότητα της Αφρικής.

«Παιδιά μου, μετά από λίγο καιρό θα σας χαιρετήσω», είπε, σημειώνοντας ότι θα θυμάται πως κάποτε πέρασε από το νησί «ένα Κρητικόπουλο, Πατριάρχης Θεόδωρος».

Και αμέσως μετά περιέγραψε την εικόνα της επιστροφής του.

«Παιδιά μου, μετά από λίγο θα φορτώσω στον ώμο το δισάκι μου για τον δρόμο, τον δρόμο της Ιεραποστολής», ανέφερε.

Εκεί, όπως είπε, δεν θα υπάρχουν πλέον τα γνώριμα και ευλογημένα πρόσωπα της Χίου, αλλά πρόσωπα ανθρώπων που περιμένουν από εκείνον μία απάντηση σε ένα

βαθιά ανθρώπινο ερώτημα.

«Θα βλέπω χέρια, πρόσωπα, που θα με κοιτάζουνε στο πρόσωπο για να με ρωτάνε “υπάρχει και για μας Θεός;”», σημείωσε.

Η απάντηση που έδωσε από τη Χίο αποτέλεσε ταυτόχρονα και την κατακλείδα ολόκληρης της ομιλίας του: απέναντι σε έναν κόσμο γεμάτο ανισότητες, δυσκολίες και ανθρώπινο πόνο, εκείνο που τελικά απομένει είναι η προσφορά προς τον συνάνθρωπο.

«Δεν μένει τίποτα άλλο, μία αγκαλιά, μία αγάπη, μία ελπίδα», ήταν το μήνυμα με το οποίο ο Πατριάρχης Θεόδωρος Β΄ συνέδεσε τη συγκίνηση της τιμητικής βραδιάς στη Χίο με τον δρόμο που τον περιμένει και πάλι στην Αφρική.

Έναν δρόμο που, όπως προέκυψε από ολόκληρη την ομιλία του, δεν μετριέται τόσο σε χιλιόμετρα από την Αλεξάνδρεια έως τις εσχατιές της αφρικανικής ηπείρου, όσο στα πρόσωπα των ανθρώπων που περιμένουν μία πράξη αγάπης, μία αγκαλιά και μία ελπίδα.

Διαβάστε επίσης: Θερμή υποδοχή του Πατριάρχη Αλεξανδρείας στη Χίο

ΠΗΓΗ: ΠΟΛΙΤΗΣ ΧΙΟΥ